

Water Management thoughts of the Sangha Tamil people

Dr. R. Sankareswari

*Assistant Professor, Department of Tamil
DKM College for Women (Self Finance), Vellore*

Abstract

The society continues to justify the destruction of nature and man-made destruction caused by man's survival theory. The people of the Sangam period adopted management methods to protect themselves from the disasters that occurred due to the variability of nature and the desire for domination by man, both before and after the disasters occurred. That time is considered to be a time when human beings had acquired a form and scientific development was not systematic. Nevertheless, the purpose of this research article is to know how they managed the river water by storing and managing the water to prevent disasters caused by water.

Keywords: *Water, The Life of the Sangam Tamils, River Water, Creating Rivers, Conserving Resources, Building Dams, Disaster Management*

References

1. P. Subramanian, Paripadal, New Century Book House, Chennai – 98. April 2004.
2. K.V. Balasubramanian, Purananuru, New Century Book House, Chennai – 98. April 2004.
3. A.M. Parimalam and K.V. Balasubramanian (Editors), Pattupattu Volumes I and II (Text and Commentary), New Century Book House, Chennai – 98. April 2004.
4. Thamizharignar Sami Chidambaranar, Pattupattu and the Ancient Tamils, Sami Chidambaranar Literary Centre, Chennai. 1986.

மலர்: 10

சிறப்பிதழ்: I

மாதம்: ஜனவரி

வருடம்: 2026

P-ISSN: 2454-3993

E-ISSN: 2582-2810

DOI:

<https://doi.org/10.5281/>

[zenodo.18981350](https://zenodo.org/record/18981350)

சங்கத் தமிழ் மக்களின் நீர் மேலாண்மையியல் சிந்தனைகள்

முனைவர் இரா. சங்கரேஸ்வரி

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை
த.கி.மு. மகளிர் கல்லூரி (தன்னாட்சி)
சாயிநாதபுரம், வேலூர்

ஆய்வுச் சுருக்கம்

மனிதனது வாழ்தல் கோட்பாட்டினால், அவனால் நிகழ்த்தப்பட்ட இயற்கை அழிப்பையும் மனித அழிப்பையும் நியாயப்படுத்தும் நிலை சமூகத்தில் இன்று வரை நிகழ்ந்து வருகிறது. இயற்கையின் மாறுபாட்டுத் தன்மையினாலும் மனிதனது ஆளுகை வேட்கையினாலும் நிகழ்ந்த பேரழிவுகளை, சங்ககால மக்கள் பேரழிவுகள் நிகழ்வதற்கு முன்பும் நிகழ்ந்தப் பின்பும் தங்களைத் தற்காத்துக்கொள்ள மேலாண்மை வழிமுறைகளை மேற்கொண்டனர். அக்காலமானது மனிதத்தோற்றம் பெற்று, அறிவியல் வளர்ச்சி என்பது முறைப்படுத்தாத காலமாகவே கொள்ளப்படுகிறது. அவ்வாறு இருந்தும் நீரினால் ஏற்படும் பேரிடர்களை தடுத்து, ஆற்றுநீரை எவ்வாறு தேக்கி மேலாண்மை செய்துள்ளனர் என்பதை அறிவதே இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

திறவுச் சொற்கள்: நீர், சங்கத்தமிழரின் வாழ்வு, ஆற்றுநீர், ஆறுகளை உருவாக்குதல், வளங்களைக் காத்தல், அணைகள் கட்டுதல், பேரிடர் மேலாண்மை

நீர்

உலகம் செழிக்க அடிப்படையாய் விளங்குவது நீராகும். மனிதர்கள், உணவு உண்ணாமல் கூட சில நாட்கள் இருந்துவிட முடியும். ஆனால், நீரினை அருந்தாமல் இருப்பது மிகவும் அரிதான செயலாகும். உலகம் நிலை கொள்ளவும் உயிர்கள் வாழவும் மிக மிக அவசியம் தண்ணீர் தேவையாகும். பதினைந்து, இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன் வெள்ளம், ஆறு, ஏரி, வாய்க்கால் போன்ற நீர் நிலைகளில் கைகளாலேயே நீரினை அள்ளிக் குடிக்கக் கூடிய நிலை மக்களிடையே தொன்றுதொட்டு இருந்து வந்தன. ஆனால், இன்று அப்படி இல்லை. பாட்டில்களில் அடைக்கப் பெற்றத் தூய்மைப் படுத்தப்பட்ட நீரினை, பாலின் விலையைவிட அதிகமாக விலை கொடுத்து வாங்கி குடிக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. நம் முன்னோர்களால் மிகவும் போற்றி பாதுகாக்கப் பட்டு வந்த நீரை, நாம் மதிக்க தவறியதால் ஏற்பட்ட விளைவுதான் இன்றைய நீர் தட்டுப்பாட்டுக்குக் காரணமாக அமைகின்றது. தற்பொழுது உள்ள சூழ்நிலைக்கு இவற்றை சரிசெய்யாவிட்டால் குடிக்க தண்ணீர் கிடைப்பதென்பதே வாய்ச்சொல்லாக போய்விடும்.

சங்கத் தமிழரின் நேரிய வாழ்க்கை

இனக்குழு வாழ்வின் எச்சமாக சங்ககாலம் திகழ்ந்தாலும், அரசர்களின் ஆளுமைப் போக்கினையே பெரும்பான்மையும் சங்க இலக்கியம் பதிவு செய்துள்ளது. இருப்பினும், முடிவேந்தர்கள் ஆளுமை செலுத்திய போதிலும் தம் வாழ்வியல் நெறியில் இருந்து தவறவில்லை. இதனை,

கொள்வது உம் மிகைகொளாது

கொடுப்பது உம் குறைபடாது

(பட்டினப்.210)

தாம் கொள்ளும் பொருள்களைத் தாம் கொடுக்கும் பொருள்களுக்கு மிகுதியாகக் கொள்வதுமில்லை. தாம் கொடுக்கும் பொருள்களையும் வாங்கும் பொருள்களுக்குக் குறைவாகக் கொடுப்பதுமில்லை என்று பட்டினப்பாலை கூறுகிறது. இவ்வாறு மக்கள் நேர்மையுடன் வாழ்ந்த செம்மையான இல்லற வாழ்வினைக் காணமுடிகிறது. இத்தகைய நல்நெறி கொண்ட சங்ககாலத்தில்,

உண்டா லம்மவிவ் வுலக மிந்திரர்

அமிழ்த மியைவ தாயினு மினிதெனத்

தமிய ருண்டலு மிலரே முனிவிவர்

துஞ்சலு மிலர்பிற ரஞ்சுவ தஞ்சிப்

**புகழெளி னுயிருங் கொடுக்குவர் பழியெனின்
உலகுடன் பெறினுங் கொள்ளலர யர்விலர்
அன்ன மாட்சி யனைய ராகித்
தமக்கென முயலா நோன்றாட்
பிறர்க்கென முயலுந ருண்மை யான (புறம்.182)**

என்ற புறப்பாடலில் தேவர்கள் உண்ணும் அமிழ்தம் தமக்குக்கிடைப்பினும், அதனைத்தனித்து உண்டு தாம்மட்டும் வாழும் இயல்புடையவர்கள் அல்லர். யாரொடும் வெறுப்பிலர். அனைவரிடத்தும் அன்புடையவர். பிறர் அஞ்சத்தகும் துன்பத்திற்கு அஞ்சி, அது தீர்த்தற்பொருட்டு சோம்பி இருத்தலும் இலர். புகழ் கிடைப்பின் தம் உயிரையும் கொடுப்பர், பழியெனின் உலகம் முழுவதும் பெறினும் கொள்ளார். மனக்கவலை இல்லை. அத்தகு மாட்சிமைப்பட தன்மையராய் தமக்கென முயலாது பிறர்க்கென முயலும் சான்றோர் இருப்பதால்தான் இவ்வுலகம் இருக்கின்றது. தமக்கு ஏற்படும் துன்பத்தைப் போன்றே, பிறர்க்கு ஏற்படும் துன்பத்தைப் போக்கும் தன்மை உடையவர் என்பதன் காரணமாகவே இவ்வுலகம் அழியாமல் உள்ளது என்றும் காரணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இதில் சங்க சான்றோர்கள் சிறந்த மேலாண்மையாளர் என்பதற்கான இலக்கணம் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆறுகளை உருவாக்குதல்

நீரின் அவசியத்தை நன்குணர்ந்து, மழைப் பெய்யும் காலங்களில் பிற்காலத்தின் நீரின் தேவையைப் போக்கும் விதமாக, சங்ககால மக்கள் நீரியல் மேலாண்மை செய்தனர். ஆறுகளை உருவாக்குதல், கால்வாய்களை அமைத்தல், ஏரி மற்றும் குளங்களை ஏற்படுத்துதல், நீர் நிலைகளைப் பாதுகாக்க காவல் ஆட்களை நியமனம் செய்தல் என்று தொடர் நிகழ்வாக மேலாண்மை செய்துள்ளனர்.

மலையில் பிறந்த ஆறுகள், மலையை விட்டு அகன்று நில எல்லையை அடைந்து, அங்குள்ள நிலங்களை வளம்பெறச் செய்து பின்பு, கடலில் கலந்த செய்தியை,

**மலையி னிழிந்து மாக்கட னோக்கி
நிலவரை யிழிநரும் பல்யாறு (புறம்.42)**

என்றும், ஆறுகளை வெட்டுவித்து வறட்சியைப் போக்கி மக்களை வளம் கொள்ள செய்யும் நீரியல்

மேலாண்மை மாண்பு சங்க மன்னர்களுக்கு அமைந்திருந்தது என்பதற்கான சான்றாக பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் “பஹுளி” ஆற்றை உருவாக்கியதை, **முந்நீர் விழவி னெடியோன்
நன்னீர்ப் பஹுளி மணலினும் பலவே**

(புறம்.9)

என்றும் புறநானூற்றுப் பாடல் அடிகள் விளக்குகிறது. பாண்டிய மன்னன், முந்நீராகிய கடலின் செல்வத்துக்கு விழா எடுத்தான் என்றும், பஹுளி ஆற்றை உண்டாக்கினான் என்பதையும் “முந்நீர் கடற்றெய்வத்திற் கெடுத்த விழாவினையுடைய நெடியோனால் உருவாக்கப்பட்ட நல்ல நீரையுடைய பஹுளியென்னும் ஆற்றின் மணலினும் பல காலம்” என்று ஔவை சு.துரைசாமிப்பிள்ளை உரை வழங்குகிறார். இதன்மூலம், பஹுளியாறு கடல் கோளால் அழியப்பட்டதற்கு முன்பு வாழ்ந்த நெடியோன் இவ்வாற்றை உருவாக்கினான் என்று பொருள் கொள்ளலாம். இது மிகப்பெரிய பேரிடர் மேலாண்மைச் சிந்தனை ஆகும். இன்றைய காலகட்டத்தில், நதி நீர் இணைப்புத் திட்டம் என்ற ஒன்றை முன் வைத்திருப்பதன் காரணம், ஒரு பகுதியில் வளங்கள் அதிகம் பெற்று, மறு பகுதியில் நீரின்மையால் ஏற்படும் வறட்சியைப் போக்குவதற்கே ஆகும். சங்க சான்றோர்கள் இத்தகு வறட்சியால் ஏற்படும் பேரிடரைப் போக்கும் வகையில் ஆறுகளை அமைத்து, தங்கள் நாட்டில் ஏற்படும் வறட்சியைப் போக்கும் வகையில் மேலாண்மையுடன் ஆட்சி செய்துள்ளனர் என்பது சிறப்பாகப் புலப்படுகின்றது.

ஆற்றுநீரால் பேரிடர் மேலாண்மை

குடகு மலையில் பிறந்த குளிர்ந்த காவிரி ஆறு, மிக்க ஆழத்தையுடைய புகார் கடலிலே சென்று கலக்கும் முன்பு, தான் வரும் இடைப்பட்ட பகுதிகளில் வளங்களை அளித்து, மக்களுக்கு வறட்சி மற்றும் உணவுத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்து பேரழிவிலிருந்து பாதுகாவலை மேற்கொள்கின்றது என்பதை,

**குடமலைப் பிறந்த தண்பெருங் காவிரி
கடன்மண் டழுவத்துக் கயவாய் கடுப்பு**

(மலை.527)

என்னும் மலைபடுகடாம் பாடல் அடிகளும், வறட்சியிலிருந்து மக்களை மீட்டு வளம் கொடுக்கும் பணியைக் காவிரியாறு செய்கின்றது என்பதை,

. பன்மாண்

எல்லை தருநன் பல்கதிர் பரப்பிக்

அருவி மாமலை நிகழ்த்தவு மற்றக்

கருவி வானங் கடற்கோள் மறப்பவும்

பெருவற னாகிய பண்பில் காலையும்

துறைதுறை தோறும் பொறையுயிர்த் தொழுகி

(பொருநர்.232)

கதிர்வன் மிகுதியாகக் கதிர்களைப் பரப்புவதால் அக்காலத்தில் பெரும் வறட்சி ஏற்பட்டது. ஆனாலும், அவ்வறட்சியைப் போக்கும் அளவிற்கு காவிரி நீரை மேலாண்மை செய்து, நீரில்லாத வறட்சிக் காலங்களில் அதனை பயன்படுத்தி பயனடைந்தனர் என்பதை பொருநராற்றுப் பாடல் அடிகளும் தெளிவுபடுத்துகின்றது.

மேலும் வறட்சி காரணமாகப் பேரழிவுகள் ஏற்படாத வண்ணம், காவிரியாற்றின் நீரிணைப் பெற்று நீரியல் மேலாண்மை செய்தனர் என்பதை,

கோடை யாயினுங் கோடே வொழுக்கத்துக்

காவிரி புரக்கும் (புறம்.393)

என்றும், தோட்டங்களையும் நெல் விளையும் கழனிகளையும் கொண்ட அம்பர் எனும் ஊர் காவிரியாற்றினால் செழிப்பாக இருந்ததை,

காவிரி யணையுந் தாழ்நீர்ப் படப்பை

நெல்விளை கழனி யம்பர் (புறம்.385)

என்ற பாடலடியும் விளக்குகின்றன.

வளங்களைக் காத்தல்

நீர் வளத்தைப் பெருக்க வேண்டுமானால், இயற்கை வளங்களான மலைகளையும் காடுகளையும் காத்தல் அவசியம். மலையிலிருந்து வரும் மழை நீரானது, தான் செல்லும் அனைத்துப் பகுதிகளையும் வளப்படுத்திவிட்டு, இறுதியில் கடலில் சென்று கலப்பதை,

இமையவ ருறையுஞ் சிமையச் செவ்வரை

வெண்டிரை கிழித்த விளங்குசுடர் நெடுங்கோட்டுப்

பொண்கொழித் திழிதரும் போக்கருங் கங்கைப்

பெருநீர் போகும் இரியல் மாக்கள்

ஒருமரப் பாணி

(பெரும்.429)

நெடியசிகரத்தினின்றும் பொன்னைக் கொழித்துக் கொண்டு குதிக்கின்றது. மக்கள் கடத்தற்கு அரிதாக உள்ள கங்கையாற்றைக் கடந்து செல்ல தோணியைப் பயன்படுத்தினர். இதன்மூலம் கங்கையின் செழிப்பையும் வெள்ளம் வரும் காலங்களில் அதனைக் கடக்க மக்கள் தோணியைப் பயன்படுத்தி, அதிலிருந்து தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொண்டதையும் உணரமுடிகிறது.

ஒரு நாட்டின் வளம் என்பது, அந்நாட்டில் இயற்கை அன்னையால் உருக்கொண்ட ஆற்றின் வளத்தை முதன்மையாகக் கொண்டே அமைகிறது என்பதை,

.. மலி புகழ்

வையை சூழ்ந்த வளங்கெழு வைப்பிற்

(புறம்.71)

என்னும் வையை ஆற்றின் வளத்தைக் காட்டுவதிலிருந்து அறியலாம்.

அணைகள் கட்டி நீரைத் தேக்கும் நீரியல் மேலாண்மை

இயற்கை சீற்றமான பெருவெள்ளத்திலிருந்து தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள சங்ககால மக்கள் அணைகள் கட்டி நீரைத் தேக்கியுள்ளனர் என்பதை,

மழைநீங்கிய மாவிசம்பின்

மதிசேர்ந்த மகவெண்மீ

னுருகெழுதிற் லுயர்கோட்டது (பட்டினம்.34)

என்னும் பாடலடியில் வெண்ணிற நாள் மீனின் தோற்றம் போன்று கரைகளை அமைத்து கட்டியுள்ள செய்தியை அறியமுடிகிறது. மேலும்,

வருபுனல் கற்சிறை

(மதுரை.725)

வருவிசைப் புனலை

(தொல்.பொருள்.புறம்.65)

கொல்புனற் சிறையின் விலங்கியோன்

(புறம்.263)

என்னும் அடிகளிலும், கரையை உடைத்துச் செல்லும் பெருவெள்ளத்தைத் தாங்கி நிற்கும் அணையைப் போன்று போரில் வீரன் செயல் பட்டான் என்று வீரத்தின் அடையாளத்தைக் குறிப்பதாயினும் ஆற்றின் இடையே அணைக் கட்டிய நிலையைப் புலப்படுத்துகின்றனர்.

பாறை கல்லிணையுடைய நிலம் போன்று அசையாத பரந்த கல்லணையால் தடுக்கப்பட்டு, நீரிணைத் தேக்குவதற்குத் திடமான பாறை போன்ற கல்லிணைக் கொண்டு அணைக்கட்டி நீரைத்தேக்கினர் என்பதை,

**பாறைப் பரப்பின் பரந்த சிறைநின்று
(பரி.12)**

என்னும் பாடலடிகளால் அறியலாம்.

ஆற்றுநீரை அணைகள் கட்டி தேக்கிய நிலையில், அளவிற்கு அதிகமான வெள்ளப்பெருக்கு ஏற்பட்டு தடுப்புகள் உடைந்தது. அவ்வுடைப்பினால் பேரழிவு ஏற்படாமல் உயிர்களைக் காக்கும் பொருட்டு “பறை” முதலிய கருவிகள் கொண்டு அணைக் காவலன், மக்களைப் பாதுகாப்பான இடங்களுக்குச் செல்ல வெள்ள எச்சரிக்கை விடுத்ததை,

**வரைச்சிறை யுடைத்ததை வையை வையைத்
திரைச்சிறை யுடைத்தன்று கரைச்சிறை அறைகெனும்
உரைச்சிறைப் பறையெழு வுரொலித் தன்று
(பரி.6)**

வையையில் ஏற்பட்ட வெள்ளத்தினால், சிறகுகளாகிய அலைகள் காவலையுடைய மலை போன்ற அணைகளை உடைத்தன. உடைந்த கரைகளை அடைப்பதற்கு ஆள் எழுந்து வருக! என்று கூறும் கரை காப்பாளரின் சொல்லாகிய ஒலியொடு பறையின் ஒலியும் எழுந்திட, அவ்வொலிகளுடன் கிளர்ந்து எழும் ஊர் மக்களின் ஆரவாரமும் சேர்ந்து ஒலித்தன என்பதை அறியமுடிகிறது.

பண்டையத் தமிழரின் சிறந்த நீர் மேலாண்மையினால் பசியால் ஏற்படும் இறப்பு, அன்பின்றி போரினால் இழப்பு, இயற்கையால் ஏற்படும் பேரழிவில் பிறர் துன்பத்தைப் போக்குதல் முதலான மனிதர்களுக்கும் பிற உயிரினங்களுக்கும்

ஏற்படும் பேரழிவுகளிலிருந்து முறைசார் மேலாண்மை செய்து பாதுகாத்துள்ளனர் என்பதையும் மழை பெய்யும் காலத்தே, மிகுதியான நீரிணை அணைகள் கட்டி தேக்கி வைத்ததோடு, அணைகளுக்குக் காவலாக ஆட்களை நியமித்ததையும் அதிகமாக மழை பெய்து வெள்ளத்தால் அணைகள் உடைப்பு ஏற்படும்பொழுது, அச்செய்தியை அணை காவலாளர் மக்களுக்கு அறிவித்து, அவர்கள் அனைவரும் ஒன்றுகூடி அக்கரையை அடைக்க முற்பட்டு தடுத்த செய்தியும் தெளிவாக சங்க இலக்கியங்கள் வழி அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. இதன்மூலம் அக்காலத்தில் ஆட்சி செய்த மன்னர்களும் மக்களும் ஒற்றுமையுடன் செயல்பட்டு, துன்பத்தையும் இன்பமாக மாற்றி முரண்பாடில்லா நல் வாழ்வு வாழ்ந்துள்ளனர் என்பதை இக்கட்டுரையின் மூலம் தெளிவாக அறியமுடிகிறது.

துணைநூற்பட்டியல்

1. பெ.சுப்பிரமணியன், பரிபாடல் மூலமும் உரையும், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை - 98. ஏப்ரல் 2004.
2. கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன், புறநானூறு மூலமும் உரையும், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை - 98. ஏப்ரல் 2004.
3. அ.மா. பரிமளம் மற்றும் கு.வெ. பாலசுப்பிரமணியன் (பதிப்பாசிரியர்), பத்துப் பாட்டு முதல் மற்றும் இரண்டாம் தொகுதி (மூலமும் உரையும்), நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை. ஏப்ரல் 2004.
4. தமிழறிஞர் சாமி சிதம்பரனார், பத்துப் பாட்டும் பண்டைத்தமிழரும், சாமி சிதம்பரனார் இலக்கிய நிலையம், சென்னை. 1986.